

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2615/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1014/19 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1014/19 од 11.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1014/19 од 11.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 560/18 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности, ставом другим и трећим усвојен је захтев тужица и обавезани су тужени да тужиоцу за период од 01.03.2015. до 01.09.2015. године по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и по основу накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износе наведене у изреци пресуде са затезном каматом од 10.11.2018. године па до исплате и износе обрачунате затезне камате наведене у изреци пресуде. Тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 54.900,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1014/19 од 11.04.2019. године, преиначио решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Суботици П1 560/18 од 12.12.2018. године, тако што је одбио захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 41.400,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Одбијене су жалбе туженог у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 23.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора од 42.649,20 динара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић